

Antonín Truhlář – scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Denisa Drhovská, Jakub Havránek, Markéta Hlaváčová, Tereza Kadlecová a Matyáš Navrátil ze ZŠ Zborovská

Vstup č.1

Antonín Truhlář se narodil rok před koncem druhé světové války, v roce 1944. Otec František, třebaže se hlásil k národním socialistům, byl po válce zvolen předsedou národního výboru v Zahradce u Tábora. Musel tak plnit požadavky komunistické strany. V 50. letech si komunisté došlápli na místní zemědělce, aby v rámci rozšíření vojenského výcvikového prostoru získali jejich pole. Jedna z hlavních událostí, kterou si Antonín Truhlář pamatuje, je, jak jeho otec měl dojít za starými manželi, aby jim oznámil, že musí vstoupit do JZD.

Pamětník: 8:40 – 9:40

„Dodneška vidím tu hrůzu v jejich očích, když jim povídá: ‚Teta, jdu s nepříjemnou zprávou pro vás.‘ ‚Františku, co se děje, co se děje?‘ ‚Víte jak to vypadá? Chtějí vás vystěhovat.‘ Šedesátiletá babička a děda, ty se pomalu zhroutili. Tak otec povídá: ‚Teta, kdyby bylo možný, stejně neplníte, kdybyste se těch polí zřekli a vůbec toho, tak udělám všechno pro to, abychom vás nevystěhovali.‘ Ta padla na kolena, chytla ho takhle za nohy a povídá: ‚Františku, Františku, vemte si všechno, ale nechte nás tu dožít.‘ Ještě když na to vzpomenu, tohleto...“

Vstup č.2

Truhlářovi, kterým se zatím dařilo držet své hospodářství, se měli poměrně dobře. Mohli si dokonce pořídit vlastní automobil, ale režim nezapoměl a za čas přijeli soudruzi s výhružkou.

Pamětník: 11 – 21:29

„Soudruhu, tohleto je vrchol, ty provokuješ lidi. Ty postavíš, zaplatíš dluhy a jedeš pro volhu. Tak máš na rozmyšlenou: Bud' vstoupíš do JZD nebo tě vystěhujeme taky.“

Vstup č.3

František Truhlář raději do JZD vstoupil. Antonín Truhlář začal pracovat v oboru zemědělské techniky. Shodou náhod dostal šanci odjet na prestižní školení do Moskvy. Po pobytu v Sovětském svazu se mu podařilo vycestovat do Západního Německa. Zde uvažoval o emigraci, ale kvůli tlaku kamaráda se vrátil.

Pamětník: 1:09:02 – 1:09:18

„On to psychicky nevydržel, ten se rozplakal, co maminka, to jste neviděli, co to, to byla psychika. Ta holčina ta se rozbulela taky, já musím říct že taky skoro. A jeli jsme domu.“

1:09:40 – 1:09:43

„Pak jsem to vobulel znovu, když jsme přejeli hranice domu.“

Vstup č.4

Antonín Truhlář se zúčastnil demonstrací během Sametové revoluce. Z pádu komunismu, měl velkou radost.

Pamětník: 1:57:59 – 1:58:08

„Pro mě demokracie byla demokracie, proto jsem byl nejšťastnější člověk, že u nás vůbec k tomu došlo.“